

CLIMATE DETECTIVES 2021 – 2022

BERMEJA TEAM
IES Valle del Genal

RESEARCH QUESTION

Ar jie baigė su mūsų natūraliaisiais plaučiais? Ar galime jį susigrąžinti?

SUMMARY OF PROJECT

Siera Bermeja gaisras kilo rugsėjo 8 d. naktį ir buvo galutinai suvaldytas po šešių dienų. Jis privertė išsikelti beveik 3 000 žmonių ir nuniokojo apie 9 500 hektarų. Laimei, pinsaparas, vienas mažiausiai žinomų mūsų lobių, nebuvo sudegintas. Nors, deja, gelbėdamas mūsų kalnus vienas iš "Infoca" narių prarado gyvybę.

MAIN RESULTS

DUOMENŲ RINKIMAS

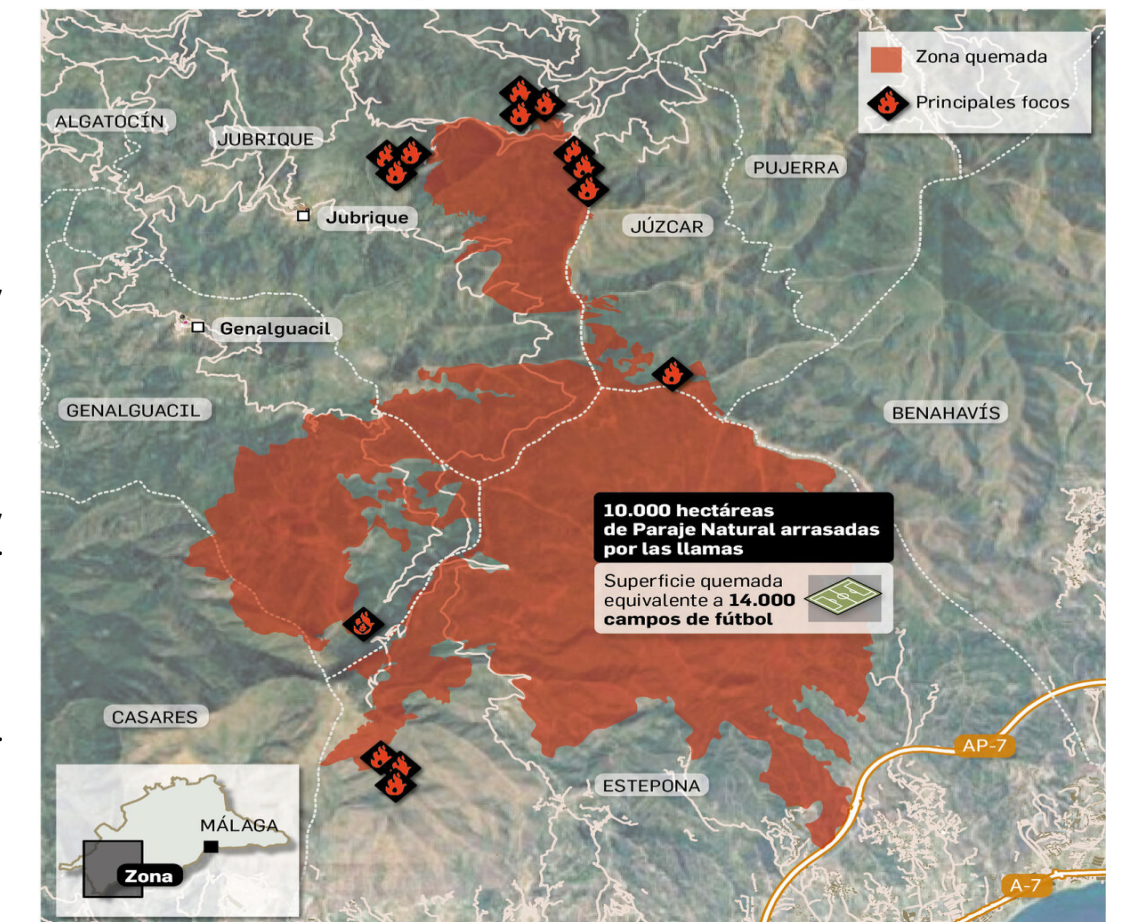
Kraštovaizdžiai niekada nebebus tokie patys. Pelenai dabar yra pagrindinė puošmena. Miškų gaisrai padaro nesuskačiuojamų nuostolių ir žalos ištisoms endeminių augalų populiacijoms ir šimtams klasterinių pušų mūsų kalnuose. Neseniai kilę gaisrai, pavyzdžiui, 1975 m. gaisras, apėmė didesnį plotą nei dabartinis, kurį tiriamo, ir kalnuose paliko didelių nuostolių, nuo kurių jie iki šiol atsigauja.

Šis gaisras buvo vienas didžiausių Ispanijos istorijoje. Šeštąja karta vadinamas gaisras kilo dėl keistos savidynamikos, dėl kurios susidarė pirokumulus (ugnies debesys), todėl liepsnos tapo nekontroliuojamos ir atsirado naujų vietų. Kovoti su liepsnomis trukdė žemės orografija ir, kai kurių ugniagesių teigimu, nepakankamai prižiūrimi miško keliai ir priešgaisrinės sienos. Per šį gaisrą, ugniagesių žodžiais tariant, dalyvavo daugiau kaip tūkstantis sausumos karių ir apie penkiasdešimt lėktuvų iš įvairių Ispanijos taškų: "Tai buvo pusantro mėnesio labai sunkaus darbo".

Galiausiai lietus užgesino gaisrą rugsėjo 14 d., po šešių sunkių dienų beveik 3000 žmonių, kurie buvo evakuoti iš šešių savivaldybių regione, kuris vis dar laukia, kol administracija iškraus savo pagalbos pažadus ir paprašys, kad ji suteiktų priemonių, kad ekologinės nelaimės nepasikartotų.

Kaip ir per visus ankstesnius Siera Bermėje nuo 1950 iki 2021 m. kilusius gaisrus, taip ir per 1966 m., 1975 m., 1995 m. ar 1999 m., gaisras kilo dėl antropogeninių priežasčių, nesvarbu, ar jis buvo tyčinis, ar ne, ir, kaip ir 1966 m., 1975 m., 1995 m. ar 1999 m. gaisras paveikė dabar saugomą teritoriją Los Reales de Sierra Bermeja gamtinę teritoriją, sukeldamas pavojų svarbiausiai šios gamtinės teritorijos rūšiai - ispaniškajai eglutei, augančiai ant peridotitų. Šis ispaniškųjų eglių miškas yra vienintelis pasaulyje išlikęs ispaniškųjų eglių ant peridotitų plotas, kuris šiuo metu išlaikė miško savybes: taip yra dėl jo miško struktūros su tipiška augalija, su tipiškomis paklotės augalų rūšimis ir būtinos amžiaus piramidės, kad būtų galima jį priskirti tokiam miškui. Kaip ir per visus iki 1950 m. kilusius gaisrus, atsisakius tradicinio miško naudojimo ir nevykdant jokios miškotvarkos, padidėjo miško masė ir degalų kiekis. Šios aplinkybės kartu su sausros laikotarpiais, mažesniu drėgnumu ir tam tikrų meteorologinių sąlygų (ypač stipraus vėjo) palankumu padidino šių didelių gaisrų stiprumą.

Las 10.000 hectáreas quemadas de Sierra Bermeja

2 pav: GAISRO PAVEIKTA TERITORIJA

ACTIONS TO HELP LESSEN TO THE PROBLEM

1 pav: GAISRO VAIZDAS

3 pav: DARBAI GAISRO METU

KAIP IŠVENGTI MIŠKŲ GAISRŲ

Venkite mėtyti degias arba jau uždegtas medžiagas.

Venkite deginti šiukšles.

Uždegdami ugnį pasirinkite vietą atokiau nuo medžių, žolės ir lapų, neleiskite kibirkštims išskrieti, nes jos gali sukelti gaisrą.

Baigę visiškai užgesinkite ugnį likusias žarijas.

Padenkite ugniavietę žemėmis arba akmenimis.

Surinkite šiukšles ir pasiimkite jas su savimi, kad padėtumėte tinkamoje vietoje.

Venkite rūkyti miškuose, pamiškėse ir ganyklose.

Venkite dalyvauti ar reklamuoti renginius, kuriuose naudojami cantoya balionai, nes jie kelia didelę miško gaisrų kilimo riziką.